

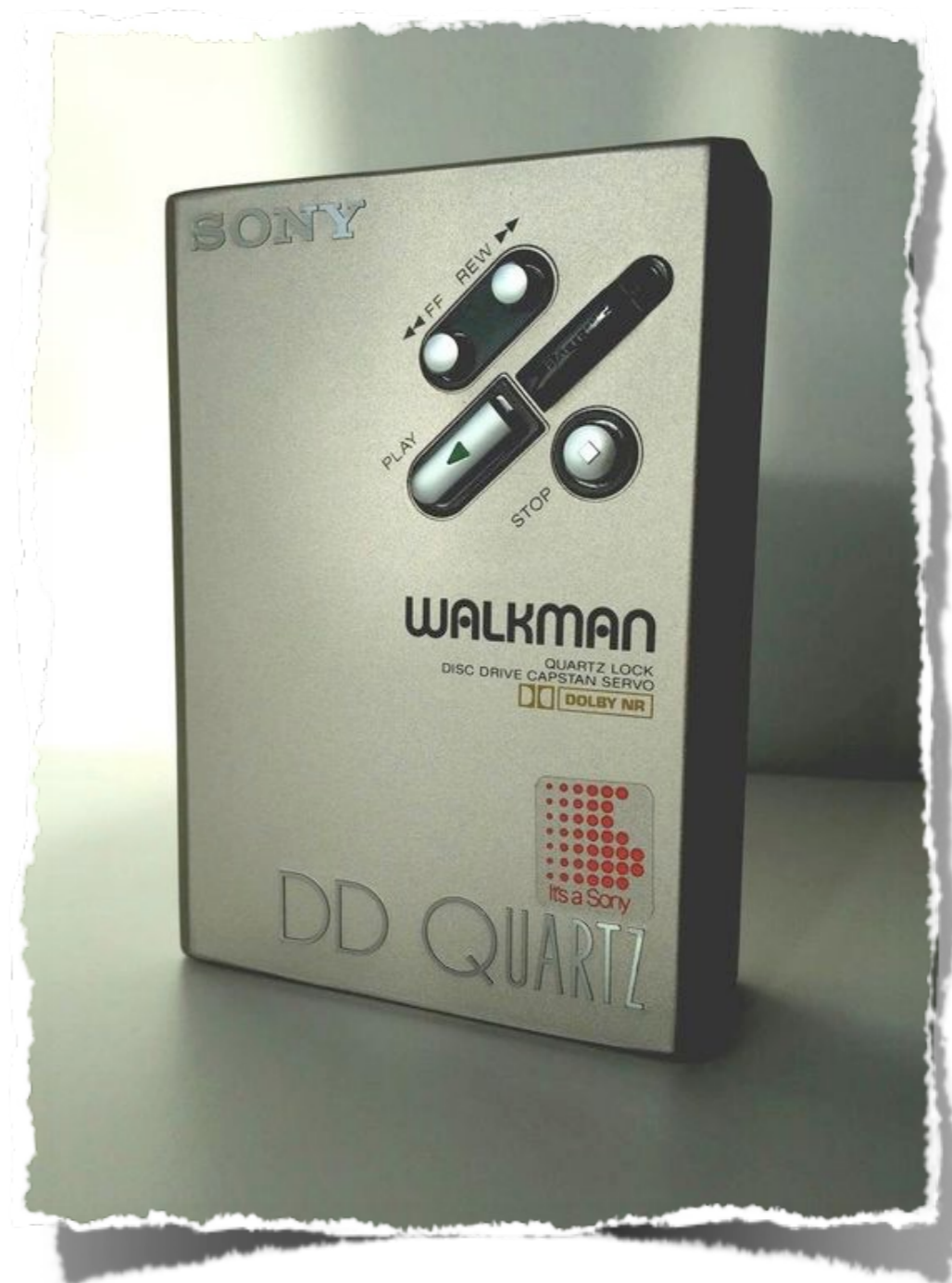
Astell&Kern AK70 en AK300

Portable High-End Muziekspelers

AK70 en AK300

Ik ben van de generatie die nog met een Sony DD3 Walkman in de binnenzak naar school ging. Wat 'portable hifi' betreft was er in die tijd niks beters te krijgen. Ook niks duurders trouwens. Ander nadeeltje: je moest thuis goed nadenken over welke cassettes je aan de gevaren van transport in je schoeltas wilde blootstellen. Gemiddeld had ik er zes bij me, plus ééntje in de Walkman. Veertien albums maximaal, en dan mochten ze eigenlijk niet langer zijn dan 45 minuten. Stel je nu eens voor dat je met een tijd-machine terug kon naar 1980 en dat je daar je Astell&Kern aan je jonge ik kon geven, barstensvol geweldige en glorieus klinkende HiRes muziek uit de toekomst. Was je dan 'the man' geweest of niet? Dat is natuurlijk maar gekkigheid, maar we zijn in bijna 40 jaar wél aardig wat opgeschoten met onze draagbare muziek...

Nader bekeken...

De Astell&Kern AK70 en Astell&Kern AK300 in deze review zijn de jongste telgen van het Zuid-Koreaanse bedrijf met de westerse naam. Deze nieuwelingen zijn op veel plaatsen waar men zich met head-fi bezighoudt het onderwerp van stevige speculaties. De AK70 wordt het nieuwe instapmodel en gaat de succesvolle AK Junior vervangen, dat staat wel vast. Maar wat gaat er met de AK100.2, de AK120.2 en de AK240 gebeuren? Want de AK300 zou, vanwege zijn typenummer, het instapmodel van de high-end 300-serie moeten worden. Maar hij zit qua prijs nog ónder de AK100.2. En dan zou hij dus minstens zo goed als de AK240 moeten zijn? Dat houdt een forse belofte in...

Ik wil niet te diep op de toegepaste techniek ingaan. Wie geïnteresseerd is in het feit dat de Astell&Kern AK70 gebruik maakt van dezelfde Cirrus Logic CS4398 DAC als in de AK100.2, en dat de AK300 een enkele versie van de Asahi Kasei Microdevices AK4490 gebruikt (de AK320 en AK380 spelers gebruiken een dubbele) mag dat voor kennisgeving aannemen. Het verschil voor de eindgebruiker zit hem veel meer in de praktische mogelijkheden die de DAC-chips bieden. Een hoogwaardige klokfunctie bijvoorbeeld, waardoor er veel minder jitter ontstaat en het muzieksignaal er schoner uit komt. Wat hoorbaar beter klinkt. De AK300 heeft dat dus. Of een verliesvrije digitale volumeregeling (beide). Maar voor de rest van de specificaties verwijs ik graag naar de [website](#) van de fabrikant. Ik vind het - zoals de meeste eindgebruikers - véél interessanter om te weten wat er op en áán zit, en vooral hoe ze klinken. Vandaar dat ik hieronder per speler óók kort een beschrijving van de tastbare eigenschappen zal geven.

Luisteren naar AK70

De Astell&Kern AK70 heeft ongeveer dezelfde vormfactor als de 300-serie, maar dan kleiner en met een rechte kast. Hij is gemaakt van aluminium en heeft een glazen achterkant met een chique motiefje erin. Er zijn twee kleuren leverbaar; een unieke lichte tint 'Misty Mint' groen en het stijlvolle 'Obsidian Black'. Het scherpe en heldere AMOLED aanraakscherm heeft een goede gevoeligheid. Hij draait op een uitgeklede en stabiele versie van Android. De interne opslagruimte is 64GB en de totale ruimte is via een microSD kaart van maximaal 128GB uit te breiden tot 192GB. Voor MP3 of lossless bestanden in cd-kwaliteit is dat lekker veel, maar met HiRes (of zelfs

DSD-) bestanden gaat het hard. Naast een gewone 3.5 mm mini-jack is er nu ook een gebalanceerde uitgang voorhanden. Het laden van stroom én bestanden gaat via een USB micro aansluiting onderop. Om muziek te laden heb je de Android File Transfer app nodig op je computer. Op een MacBook Pro fungeert die in elk geval vlekkeloos. Als je wilt kun je de AK70 ook als USB da-converter gebruiken. Dat stel je in via het Settings menu, waar je ook zaken als repeat en shuffle instelt. En of je je muziek Gapless wil afspelen. Deze functie staat standaard uit, let daar even op.

Astell&Kern hanteert waarschijnlijk het uitgangspunt dat je de ingebouwde processor meer belast wanneer je Gapless speelt. Men zegt vaak dat de geluidskwaliteit daar marginaal onder te lijden heeft, maar als er al verschillen zijn moet je wel héél goed luisteren. Als je echter vaak albums luistert waarbij nummers in elkaar overlopen moet je de Gapless functie dus zelf aanzetten.

Om snel te kunnen schakelen heb ik me bij het vergelijken tot één album beperkt; het verrukkelijke, soulvolle jazzalbum Take Me To The Alley van zanger Gregory Porter in 24/96 Apple Lossless resolutie. De ingebouwde versterker van de AK70 had niet echt moeite met mijn vrij gemakkelijk aanstuurbare AudioQuest NightHawk, maar het hield desondanks niet over qua het volume en dynamiek. Het klonk absoluut goed, maar zelfs met het volume op 115 (van de 150 stappen van 0,5dB) klonk het vrij braafjes. Een on-ear Bowers &

Wilkins P3 speelde een heel stuk levendiger op volumestand 105 en met mijn ouwe trouwe Ultimate Ears Triple Fi in-ears ging het nóg wat beter op 95. De Astell&Kern AK70 speelde Holding On, de eerste track van het album, overtuigend en luchtig. Er was een redelijke druk achter de piano en contrabas, en de stem van Porter was echt mooi warm en natuurlijk van timbre. Het 'liep' lekker, de timing was vloeiend en dat gaf rust in de weergave. Het wat ruigere Don't Lose Your Steam, met blazers en een heerlijke Hammond kwam aardig uit de verf. Het had voor mijn gevoel nog nét een tikje dynamischer gekund, maar de AK70 speelde met een overtuigende 'drive' die recht deed aan zijn nobele afkomst. Want als je de geluidskwaliteit, de mogelijkheden en specificaties bij elkaar optelt is de Astell&Kern AK70 eigenlijk een AK100.2 in een kekke mintgroene verpakking.

Luisteren naar de AK300

Als je ooit een AK320 of AK380 hebt vastgehouden krijg je bij het uitpakken van de AK300 meteen een Déjà vu. De aluminium behuizing heeft de kenmerkende naar links neigende parallellogram-vorm van de 300 serie en is een stuk forser dan bij de AK70. De speler is daardoor ook wel een stuk zwaarder, maar hij ligt desondanks lekker in de hand. De bedieningsorganen en de aansluitingen zijn identiek aan die van de AK70, op een viertal vergulde contacten op de bodem na. Daarmee is de AK300 gebalanceerd op een los leverbare cradle, versterker of recorder aan te sluiten. Het AMOLED beeldscherm is een stuk groter maar net zo fraai, en onder het scherm zit een aanraakgevoelig punt op de aluminium behuizing. Hiermee kun je de speler naar het 'Home' scherm laten terugkeren. Dat kan bijvoorbeeld

handig zijn als je verdwaald bent in de vele instellingenmenu's. Ook bij de Astell&Kern AK300 staat de Gapless functie standaard uit. Net als de AK70 beschikt hij over een intern geheugen van 64GB dat via een microSD-Card van maximaal 128GB kan worden uitgebreid. De allergrootste verschillen zitten echter dieper van binnen. De AK300 beschikt namelijk over een ultra-nauwkeurige 'femtoclock' met een afwijking van slechts 20 femtoseconde. Eén femtoseconde is 1/1000 picoseconde. De da-converter in de AK70 heeft een nauwkeurigheid van 50ps. Dat is al een knappe waarde, maar van de AK300 kun je dus bijna zeggen dat hij volledig vrij van jitter is. En dat hoor je. Net als de betere DAC-chip van AKM en de betere componenten in het analoge deel van de schakeling.

Al bij de allereerste noot van Holding On was het duidelijk: hier speelde een apparaat van een totaal andere klasse. De AudioQuest NightHawk voelde zich een stuk gelukkiger aan de AK300 en beloonde de betere aansturing

met meer autoriteit en rust. Het hele geluidsplaatje was transparanter, er zat veel meer energie in de instrumenten en zang, en de klankkleuren waren gloedvoller. Over dynamiek had ik niets meer te klagen. De blazers in Don't Lose Your Steam waren feller en beter afgebakend binnen de mix. De bronzen bariton van deze exceptionele soulzanger bromde nog chocoladeachtiger in mijn oren en het geheel maakte nu zo'n natuurlijke indruk dat ik er zowaar kippenvel van kreeg. Ook met de Ultimate Ears Triple Fi en de Bowers & Wilkins P3 was het verschil met de AK70 overduidelijk. De meerprijs van de AK300 is daarom volledig terecht. En hoewel het een hele tijd geleden is dat ik de AK240 heb beluisterd zou het me inderdaad niks verbazen als de AK300 net zo mooi speelt. Ziedaar het gevolg van voortschrijdende technologie tegen steeds interessantere prijzen. Zoiets noemen we 'vooruitgang' geloof ik...

Een anekdote als conclusie...

Waarom een Astell&Kern?

Ik krijg wel eens de vraag of high-end portable muzikspelers als deze modellen van Astell&Kern nog wel bestaansrecht hebben. Het argument is stevast dat 'we tegenwoordig tenslotte allemaal een smartphone vol muziek bij ons hebben'. Mijn eerste counter is dan of men ervan op de hoogte is dat een iPhone met een béétje geheugen aan boord ook rond de 1000 euro kost. Daarna vraag ik of men weet dat de DAC-chip in dat peperdure toestel een sluitpostje van minder dan een euro is. "Jamaar..." sputtert men dan al wat minder zelfverzekerd tegen, "als ik er dan een portable DAC op aansluit?" "Okee," zeg ik dan. "Dat kan inderdaad, en als je even niet naar prijs of afmeting kijkt variëren die dingen van verdraaid goed tot volkomen briljant, maar het is toch altijd een beetje gehaspel met extra kabels, je hebt twee dingen in je jaszak in plaats van één, bovendien kun je je smartphone niet als hoogwaardige externe da-converter voor je computer gebruiken, en als je gebeld wordt speelt een Astell&Kern in je binnenzak gewoon lekker door, terwijl een smartphone het belsignaal meedogenloos je oren in tettert, waarna je in high-end geluidskwaliteit aan moeder de vrouw kunt

uitleggen dat de trein wéér vertraging had en dat de piepers nog wel wat langer zullen staan te verkruiemelen in het warmhoudpannetje op het fornuis..."

Meestal is het kwartje zo rond de aardappels wel gevallen. Maar waarom dan specifiek een Astell&Kern? Omdat ze gewoon mooi zijn? Prachtig gebouwd en zeer verfijnd afgewerkt? Omdat ze méér kunnen dan 'onderweg' muziek afspelen? Ja, Ja en Ja. Maar toch vooral omdat ze geweldig klinken. De AK70 is voor zijn prijs echt een snoepje met een geluidskwaliteit die een jaar geleden écht nog niet kon voor dat geld. De AK300 speelt nóg voornamer. Hij voelt niet alleen als high-end, zo klinkt hij ook. En net als zijn kleine broer voor een prijs die ik als 'voor bijna iedereen bereikbaar' zou durven omschrijven. Beide spelers bieden zonder voorbehoud extreem veel waar voor hun geld.

Extra informatie

Voor meer informatie en prijzen over de beschreven Astell&Kern AK70 en AK300 muziekspelers, zie onze webwinkel:

Astell&Kern AK70 (niet meer leverbaar)

Astell&Kern AK300 (niet meer leverbaar)

Spotify

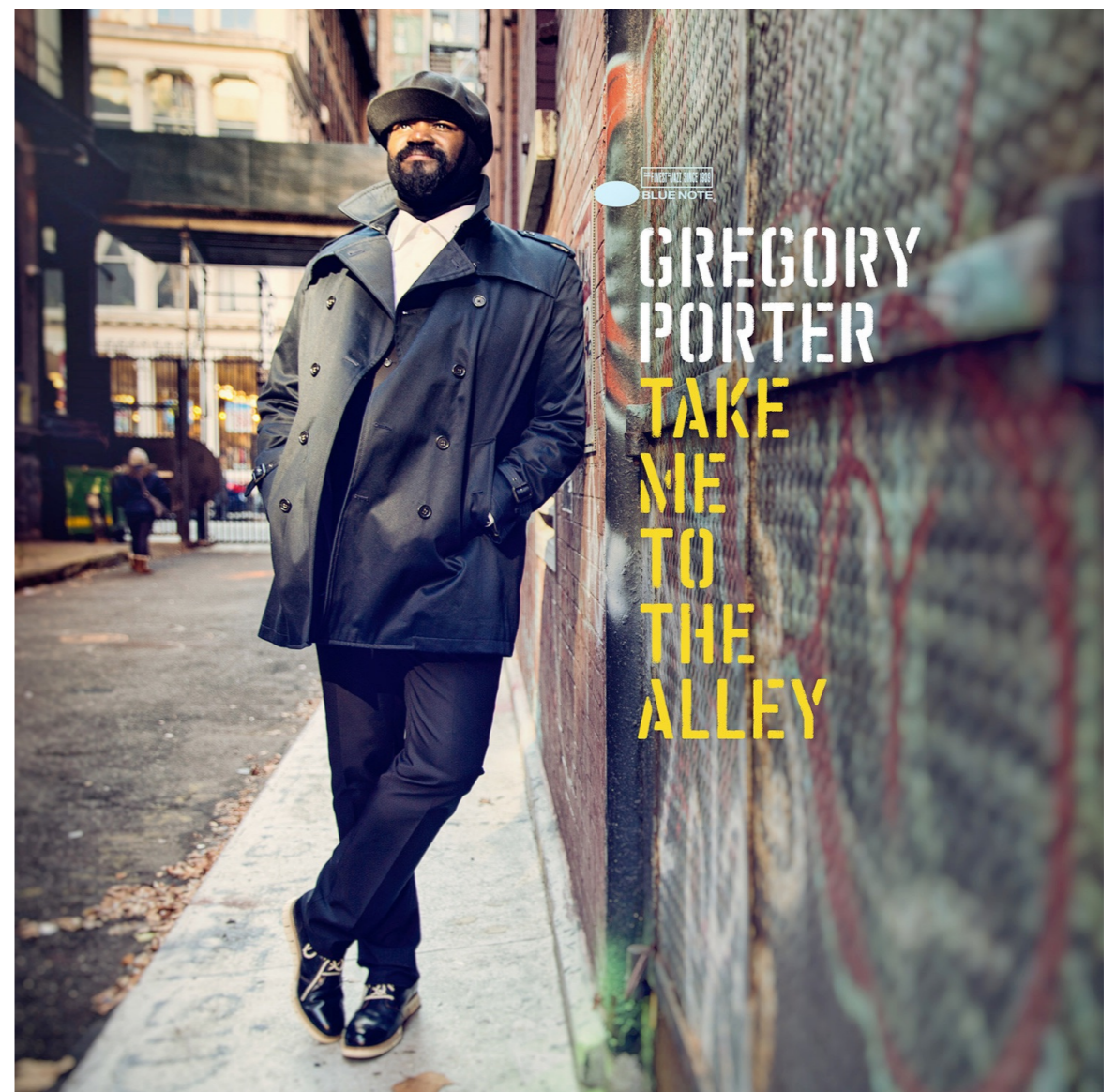

[Gregory Porter - Take Me To The Alley](#)

Tidal

[Gregory Porter - Take Me To The Alley](#)

art`s excellence

© 2016 art`s excellence - www.artsexcellence.com

Dit document is eigendom van art`s excellence en mag niet worden gepubliceerd zonder onze toestemming.